

کارگردان فیلم «پسر»:

چیزی نمی‌خواهیم جز بودجه مناسب و آزادی بیان

کارگردان فیلم «پسر» که جایزه بهترین فیلم از انجمن فیلم مسکو و جایزه اصلی بهترین بازیگر مرد از جشنواره فیلم مسکو را از آن خود کرده، می‌گوید: «سینماگر از هر دولت یا سازمانی که مشغول کار است، هیچ نمی‌خواهد جز بودجه درست و مناسب و آزادی بیان و اندیشه.» دریافت جایزه از انجمن سینمایی مسکو شاید آغاز راه برای کارگردان زن ایرانی باشد، او که در اولین گام در راه فیلمسازی بلندتوانست این جایزه را از جشنواره مسکو دریافت کند، برای برخی فیلمسازان گرفتن یک جایزه یا سیمرغ جشنواره فجر آخر راه است و دیگر تلاشی برای ساخت فیلم بهتر ندارد کارنامه فیلمسازی آنها پس از کسب جایزه روبه‌نزول می‌رود. نوشتن معراجی کارگردان و فیلمساز زن ایرانی که با فیلم «پسر» در جشنواره مسکو در روسیه توانست موفق ظاهر شود، حالا باید به فکر ساخت اثری بهتر برای فیلم‌دومش باشد. فیلمی که با چارچوب هنری بودن بتواند با مخاطب عام ارتباط خوبی برقرار کند. خبر نگار ایلنا باو گفتگویی درباره فیلم «پسر» و حال و هوای این روزهای سینما داشته است که می‌خوانید.

■ از فیلم «پسر» و جوایزی که کسب کرده‌اید بگویید و اینکه آیا این فیلم برای جشنواره‌های

خارجی ساخته شده و یا اینکه در ایران هم مانند جشنواره‌ها مورد استقبال قرار خواهد گرفت؟
فیلم «پسر» به تازگی هم‌زمان با آغاز آکران در گروه هنر و تجربه مراحل ارسال به فستیوال‌های جهانی را هم آغاز کرده است. این فرزند نوپای من در بدو ورود به جهان سینما بر گزیده جایزه بهترین فیلم از انجمن فیلم مسکو و جایزه اصلی بهترین بازیگر مرد از جشنواره فیلم مسکو شد و همچنین در بخش چشم‌انداز روشن جشنواره روتردام هلند حضور داشت. این فیلم بدون در نظر گرفتن جشنواره‌ها و صرفاً با توجه به برقراری ارتباط شدید قلبی من و تهیه‌کننده با فیلمنامه ساخته شده و سوازی نظر جشنواره‌های داخلی و خارجی قابل ارائه به عموم مردم خواهد بود که امیدوارم مورد توجه مخاطبان قرار بگیرد.

■ دلیل دیده شدن فیلم «پسر» در جشنواره مسکو چه بود؟ چرا مورد قبول منتقدان قرار گرفت و توانست جایزه کسب کند؟
فیلم قصه پسری است که علیرغم گذر از جوانی و بزرگسالی هنوز کودکی بی‌دست و پاست و فارغ از چارچوب‌های جغرافیایی به مبحث انسانی و روانشناختی اشراف دارد. گمان می‌کنم همین بی‌مرز بودن داستان و تعمیم آن به تمامی آدم‌های

تنه‌ای جهان آن را مورد توجه قرار داده و خواهد داد.
■ «پسر» اولین کار بلندشما بود، از اینکه در یک جشنواره معتبر جایزه گرفتید چه حسی داشتید و آیا این جایزه باعث پیشرفت شما خواهد شد یا مثل برخی فیلمسازها پس از کسب جایزه به سرآشویی فرودنزدیک می‌شوید؟
من به شدت هیجان‌زده شدم و خستگی کار از تنم بیرون رفت. به آینده دلگرم‌تر شدم و نسبت به خودم و کارهای آینده سخت‌گیرتر خواهم شد. این به خودی خود نکته مثبتی خواهد بود، اما سعی می‌کنم خیلی از قالب کنونی خود بیرون نیایم و با همین دیدگاه و عقاید فعلی به کار خود ادامه دهم، چرا که گاهی سخت‌گیری‌های بیش از حد نسبت به خود، انسان را از خویشستن خویش دور می‌کند.

■ اکنون مشغول چه کاری هستید؟
در حال حاضر در پیش تولید فیلم کوتاه جدیدم به نام «نسیان» هستم. فیلمنامه بلندم بازنویسی شده و به دنبال تامین سرمایه برای ساخت آن در فصل پایانی سال هستم.
■ شما یک فیلمساز کوتاه‌موفق بودید، چقدر حضور در این عرصه و ساخت فیلم کوتاه در دیدگاه شما نسبت به سینما تأثیر داشت؟ آیا

کوتاه بسیار عمیق‌تر شده است. همه مطالعه‌گر و مشاهده‌گرهای خوبی شدند و ما هم فیلمسازهای خلاق و روایت‌کننده‌های خوبی در اشل فیلم کوتاه پیدا کردیم چرا که زمان کم داستان‌گویی خلاقیت بیشتری را می‌طلبد. حجم بالای ارائه آثار باعث آزمون‌ها و خطاهای بسیاری شد و طبیعتاً فیلمسازهای خوب و برجسته‌ای رابه‌بدنه سینما معرفی کردیم.
■ آیا حضور سلبریتی‌ها را در فیلم کوتاه موثر می‌دانید؟
عمدتاً آرزوی مادر گذشته این بود که از سینمای بدنه به ساختار فیلم کوتاه افزودنی‌های مثبتی افزوده شود و اکنون با جدی گرفته شدن فیلم کوتاه این اتفاق افتاد. اگر شخص انتخاب شده درست و به جا انتخاب شده باشد، چه ایرادی دارد که یک سلبریتی باشد کما اینکه به بار فیلم می‌افزاید و فیلم در نظر مخاطب جدی‌تر جلوه می‌کند و شناسخت مخاطب نسبت به بدنه سینمای کوتاه‌نیز بیشتر خواهد شد.
■ به عنوان یک سینماگر از دولت بعدی چه انتظاری دارید؟ چگونه می‌توان سینما را از این حال

سینماگر از هر دولت یا سازمانی که مشغول کار است، هیچ نمی‌خواهد جز بودجه درست و مناسب و آزادی بیان و اندیشه.

از دولت بعدی مانند تمامی دولت‌هایی که پشت سر گذاشتیم چیزی جز حمایت به‌ویژه حمایت از فیلمسازان مستقل نمی‌خواهیم، چرا که ما در دستانمان به هیچ‌جا بند نیست و اغلب مخارج ساخت فیلم‌های ما سرمایه‌های شخصی و تمام‌داری‌مان است.
■ حال و روز سینمای بعد از کرونا را چگونه پیش‌بینی می‌کنید؟
کرونا به سینما مانند مشاغل دیگر آسیب‌های هنگفتی وارد کرد. احساس می‌کنم اگر آن‌ها آن‌لاین مردم را از سینما و حس علاقه‌مندی به پرده سینما دور کرد، چرا که همه یاد گرفتند در منزل خود با کلیک یک دکمه می‌توانند دسته‌جمعی فیلم‌موز نظر رای‌بینند و هر جا که دلشان بخواهد فیلم را نگاه دارند و...
این مساله حرمت سینما را زیر پا گذاشت و من چندان علاقه‌ای به آن ندارم. دلم می‌خواهد به روزهای پیش از کرونا برگردم، اگر چه می‌دانم کمی خودخواهانه است و تکنولوژی را باید پذیرفت، اما تمامی زحمات ما وقتی معنی پیدا می‌کند که برای اولین بار روی پرده نقره‌ای به نمایش دربیاید. همچنین امیدوارم هیچ‌کداممان بیکار نمانیم، چرا که بیکاری برای هنرمندان هر دردی وحشتناک‌تر است.

گردشگری

ساخت یک اقامتگاه بوم‌گردی در روستای آینه‌ورزان دماوند

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی دماوند از شروع ساخت یک اقامتگاه بوم‌گردی با اعتبار ۸۰ میلیارد ریال در روستای آینه‌ورزان خبر داد. به گزارش ایلنا، شهرام شریفی، گفت: با افتتاح این اقامتگاه بوم‌گردی برای ۱۵ نفر به صورت مستقیم شغل ایجاد می‌شود. رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی دماوند عنوان کرد: در حال حاضر ۳ اقامتگاه بوم‌گردی در روستاهای شهرستان در حال ساخت است. او افزود: دماوند با داشتن ۵ اقامتگاه بوم‌گردی بیشترین تعداد مراکز بوم‌گردی در سطح استان را به خود اختصاص داده است.

جشنواره ری‌گردی تابستانه برگزار می‌شود

رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ری گفت: جشنواره ری‌گردی تابستانه از ۵ تیر آغاز و تا پایان شهریور در دو بخش گردشگری فرهنگی و کارگاه‌گردی صنایع دستی برگزار می‌شود. به گزارش ایلنا، نوروز تقی‌پور افزود: در این جشنواره ریه‌های ری‌گردی به صورت محدود برای ۱۵ نفر به صورت پیاده در مسیرهای تعریف شده برگزار می‌شود. رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی ری عنوان کرد: برنامه‌های کارگاه‌گردی شهر و ندان از چهار کارگاه تولید صنایع دستی در رشته‌های شیشه‌گری سنتی، سفال، تراش شیشه و سنگ تراشی بازدید می‌کنند. او افزود: جشنواره ری‌گردی تابستانه پنج‌شنبه هر هفته به صورت رایگان برای علاقه‌مندان برگزار می‌شود.

کتاب

شماره جدید فصلنامه «پیمان» منتشر شد

جدیدترین شماره فصلنامه فرهنگی «پیمان» ارمنیان منتشر شد. به گزارش ایلنا، شماره ۹۳ و ۹۴ فصلنامه فرهنگی «پیمان» با صاحب امتیازی و مدیریت مسئولی وارطان و تاتیان منتشر شد. در این شماره در بخش مقاله‌ها عناوین زیر منتشر شده است:
«به مناسبت نودمین سال تأسیس انجمن فرهنگی ارمنه چهارمحال» (هایریک آقانیان / ترجمه: آرمیک نیکوقوسبیان)، «گورستان‌های ارمنیان استان چهارمحال و بختیاری» (واحد جولایی / فاطمه نظیفی)، و «تالشان و ارمنیان اران و آرتساخ» (رافی آراکلیانس). بخش‌نگاهی به تاریخ شامل دو مقاله: «استپانوس اوربلیان شهرپاری پارسا و تاریخ‌نگاری نا آرام» (آرزی مانوکیان) و «کلیسای کالدونی ارمنیان» (شاهن هوسپیان) و بخش ادبیات شامل مقاله‌ای با عنوان «دایودهای تلخ و گزنده پیرزنی بیمار در داستان‌های آن‌ها» (توپجیان) (فوام‌الدین رضوی‌زاده). در بخش چهره‌های ادبی ویژه «نود و پنجمین سالگرد تولد هاوکوب کاراپنتس» مقالاتی به شرح زیر گردآوری شده است: «کاراپنتس نویسنده و شخصیت انسانی او» و «پیشگفتار کتاب آدام» هر دو از آرافازاریانس با ترجمه اندرانیک خچومیان، «در آغاز کلام بود و آرات» (عباس جهانگیریان)، «آشنایی از دیروز تا امروز» (آرموش آراکلیان) و «آثاری از هاوکوب کاراپنتس» (ترجمه آرموش آراکلیان). در بخش پایانی مجله با عنوان «با خوانندگان» هم‌مطلبی با عنوان «هیروا» به نام آرمستان نوشته سبارتیبسی دهگردی می‌خوانیم.
این فصلنامه زیر نظر موسسه ترجمه و تحقیق هور و با سردبیری آرمینه آراکلیان و باقیمت ۲۰ هزار تومان منتشر می‌شود.

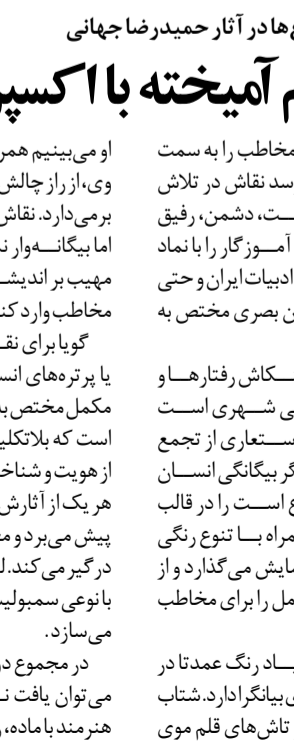
تجسمی

گذری بر نقش‌ها و کلاغ‌ها در آثار حمیدرضا جهانی
دسته‌ای از کلاغ‌ها نگاه مخاطب را به سمت خود می‌کشد. به نظر می‌رسد نقش در تلاش است مضامینی چون دوست، دشمن، رفیق و یا حتی به گفته هنرمند، آموزگار را با نماد کلاغ که ریشه‌ای عمیق در ادبیات ایران و حتی دوران باستان دارد با زبان بصری مختص به خود تعریف کند.
ظاهراً جهانی در کنکاش رفتارها و اخلاقیات منجمد در زندگی شهری است چرا که در آثارش تصاویر استعاری از تجمع کلاغ‌ها که به نوعی نشانگر بیگانگی انسان امروزی نسبت به هموع است را در قالب بافت‌هایی اکسپرسیو همراه با تنوع رنگی ماکمل و مختص خود به نمایش می‌گذارد و از این جهت موقعیتی قابل تامل را برای مخاطب ترسیم می‌کند.
چرخش‌ها و حرکات زیاد رنگ عمدتاً در مرکز تصویر، نشان از رفتاری بیانگرا دارد. شتاب و هیجانی که در حرکات و تاش‌های قلم موی

محمدرضا شیروانی‌زاده

سببولیسیم آمیخته با اکسپرسیو
او می‌بینیم همراه با فضا سازی‌های مختص به وی، از راز چالش‌های اخلاقیات اجتماعی پرده برمی‌دارد. نقاش سعی دارد با حضور اجتماعی اما بیگانه‌وار نماد کلاغ در آثارش، فشاری مهیب بر اندیشه‌ها و برداشته‌های اجتماعی مخاطب وارد کند.
گویا برای نقاش، المان‌هایی چون کلاغ و پرتره‌های انسانی بعضاً با رنگ‌هایی تند و ماکمل مختص به خود نمادی از انسان معاصر است که بلا تکلیف و معلق با کمترین توشه‌ای از هویت و شناخت به سوی هیچ در تپا بود. هر یک از آثارش گویا داستان روایت شده‌ای را پیش می‌برد و مخاطب را با هسته اصلی روایت درگیر می‌کند. لذا نقاش، مخاطب را ناخودآگاه با نوعی سمبولیسیم آمیخته با اکسپرسیو روبرو می‌سازد.
در مجموع دوگانگی که در کل آثار هنرمند می‌توان یافت نوع بر خورد و نگاه متفاوت هنرمند با ماده، رنگ و سوزده است چرا که فصل

محمدرضا جهانی از بی‌سال‌ها تلاش در عرصه هنرهای تجسمی حلال دیگر برای جامعه هنری شناخته شده است. مرور کارنامه هنری وی شامل فرازهای بسیاری است که از آن جمله می‌توان به کسب رتبه یک کنکور کارشناسی ارشد نقاشی و تألیف کتب آموزشی تخصصی